

finde, thi de gik saa langt tilbage som til 70-erne. De var ikke holdte oppe i nogens Bevidsthed, ingen vidste, hvor de fandtes, og det var et overordentlig stort Arbejde at opsøge dem. Paa samme Maade kunde jeg tænke mig, at der kom en Folketingsmand, som skulde finde en af disse Anmærkninger. Vilde det ikke være korrekt, at disse Anmærkninger fandtes paa Finansloven, saa længe de overhovedet er gyldige og holdes i Kraft?

Endelig vil jeg meget indtrængende gøre en Henstilling til den højtærede Finansminister. Jeg synes, det er underligt, naar vi som Folketingsmænd en Dag kommer ud til Vælgermøde, og en Vælger i al Spagfærdighed spørger os: Hvor stor er nu denne Formueskat, og hvor stor er nu denne Indkomstskat? og vi saa maa sige: Ja, det ved vi Rigsdagsmænd ingenting om. Vi ved, at paa § 5 II. findes to Poster, der hedder A. og B., der, hvad Summen angaar, er slaet sammen til eet og udviser et Beløb af 16 Mill. Kr. Og slaar vi op i Anmærkningerne og undersøger, hvad der der fortælles om Formueskat og Indkomstskat, saa fortælles der, hvad Købstæderne giver, hvad København giver, og hvad Landet giver, men man kan aldeles ikke se, hvad Formueskatten og Indkomstskatten hver for sig er. Det forekommer mig, at dette burde findes paa Finansloven, at det ligefrem er en Nødvendighed; jeg ved ikke, hvorfor § 5 ligefrem ser saaledes ud, at der staar II., derunder et Punkt A. Indkomstskat, derunder igen Punkt B. Formueskat, derefter udfor begge en Klamme, som viser, at de i Fællesskab giver det Tal, der anføres, 16 Mill. Kr. Det vilde være den simpleste Sag af Verden at sætte begge Summer ind, vi har dog Brug for Besked om begge Dele.

Jeg har nu kun nogle faa Bemærkninger tilbage, som nærmest skulde være knyttede til det i Fjor meget omtalte Lovforslag om Hvide Sande. Vi har nu faaet de officielle Tal i den Fiskeriberetning, der lige er kommet os i Hænde med Hensyn til Fiskeriudbyttet i Ringkøbing Fjord i det sidste Aar. Disse Tal stemmer ikke ganske; der er en Divergens paa 5,000 Kr., saa vidt jeg kan se, i Sammenligning med de Tal, vi fik opgivet i Udvalget i Fjor; men det gør jo mindre. Det er, som jeg den Gang under Forhandlingerne sagde, og som jeg nu ønsker at slaa fast, saaledes, at om Fiskeriets Tiltagen eller Aftagen i Ringkøbing Fjord kan man i Virkeligheden intet udtale. Det var et af de stærkeste

Argumenter, der fra Regeringens Side blev ført i Marken her i Fjor, at det var utvivlsomt, at Fiskeriet der var i Tiltagen. Jeg kan ikke sige andet end, at de Tal, vi her har faaet oplyst, intet som helst siger os. Der er ganske vist en Nedgang i Aar af ca. 50,000 Kr., men da der ved et Tilfælde var en Fejlregning i Fjor paa kalkulatorisk 50,000 Kr., er Summen nogenlunde den samme. Skulde der være nogen Forskel, er der maaske en lille Nedgang, og det kunde maaske styrkes ved en Betragtning af Fiskeriet andre Steder, i Limfjorden, ved Hjerting og ved Esbjerg, hvor der synes at være en Opgang, medens der kun for Ringkøbing Fjord er en Nedgang.

Men saa er der et andet Punkt vedrørende den samme Sag. Der blev bevilget en Sum paa 78,000 Kr. paa Tillægsbevillingsloven til Erstatning til Folk, der havde lidt Skade derovre i de Egne. Hvorledes disse Erstatninger i Virkeligheden er blevet givne — efter min Mening er det sket paa en ganske forkert Baggrund —, skal jeg ikke omtale i Dag; men nu kommer der i den nærmeste Tid igen Andragender om Erstatning paa 100,000 Kr. De ser, at Summerne hober sig op, og saa er der endda det mærkelige, at man fra Regeringens Side synes at gøre sig al mulig Umage for at føre hele denne Sag ind i Baner, der gør den, jeg maa maaske sige, bundløs og ganske uoverskuelig. Jeg har erfaret et Eksempel, som gør, at jeg vil tale om denne Erstatning. En Mand søger om en ret stor Erstatning, fordi hans Bedrift er blevet ganske ødelagt, bl. a. ved at Fiskerne er flyttede bort fra Egnen. Denne Mand har faaet sit Andragende anbefalet af Amt og Kommune; men saa lader Regeringen Sagen gaa, ja til hvem tænker man? Jeg kan rolig udsætte en Præmie, hvis Forsamlingen kan gætte til hvem. Det er til Vandbygningsdirektøren, der har med Hvide Sande at gøre, der ligger flere Mil derfra, en Mand, som overhovedet ikke har med disse økonomiske Forhold at gøre, og saa vidt jeg kan forstaa, er Resultatet blevet det, at der paa Grundlag af Vandbygningsdirektørens Udtalelser nægtes vedkommende Erstatning. Nu maa jeg for at være korrekt sige, at jeg ved ikke dette helt nøje, men det forekommer mig, for at bruge et mildt Udtryk, grinagtigt, at denne Sag gaar til Vandbygningsdirektøren og ikke afgøres af de Instanser, der virkelig kan vide noget, hvad Vandbygningsdirektøren efter min Opfattelse ikke kan.

Endelig vil jeg som et sidste Punkt